

การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียบวิทยาทาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4*
ACADEMIC ADMINISTRATION OF PRATEABWITTAYATAN SCHOOL
UNDER THE SECONDARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 4

ทัศนีย์ ทิพย์คงคา¹, อนุวัฒน์ วิภาครำรุงคุณ² และ อมราลักษณ์ คล้ายเรือง³

Thadsanee Thipkhungkha¹, Anuwat Wiphakthamrungs² and Aumara Klangreund³

¹⁻³มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻³Pathumthani University, Thailand

Corresponding Author's Email: manodbow@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียบวิทยาทาน และ 2) เปรียบเทียบการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียบวิทยาทาน จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอน ประชากร คือ ครู จำนวน 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียบวิทยาทาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

* Received 16 June 2024; Revised 19 July 2024; Accepted 25 August 2024

2. ครูที่มีวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประเทียบวิทยาทานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, โรงเรียนประเทียบวิทยาทาน, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4

Abstract

The objective of this research is to 1) to study academic administration of Prateabwittayatan School and 2) to compare academic administration of Prateabwittayatan School classified by education degrees, and teaching experiences. The population was 101 teachers. The instrument used for data collection was a 5-rating scale questionnaire had the Index of Item-Objective Congruence (IOC) of 0.80 - 1.00, and the alpha reliability of 0.92. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results revealed that : 1) academic administration of Prateabwittayatan School as a whole was at high level. When considered as individual aspects found all were at the high level. They were arranged in descending order of mean: development of school internal quality assurance system, Assessment, evaluation and credit transfer, development of school curriculum, development of learning process, development of media and technology for education, and development and promotion of learning sources and 2) teachers with different education degrees and teaching experiences were academic administration of Prateabwittayatan School both overall and each aspect were not different.

Keywords: Academic Administration, Prathip Witthayathan School, under the Secondary Educational Service Area Office 4

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 บัญญัติแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และการบริหารวิชาการของโรงเรียนจำเป็นต้องสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวคือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการใน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจัดการเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ด้านจัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และด้านการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ นอกจากนี้แหล่งการเรียนรู้ก็เป็นเรื่องสำคัญต่อการบริหารวิชาการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงบัญญัติไว้ในมาตรา 25 ว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดการตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ และยังมีบัญญัติในมาตรา 26 ว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียน การสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา และมาตรา 26 วรรคสองบัญญัติว่า ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย และมาตรา 27 บัญญัติให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และมาตรา 27 วรรคสองบัญญัติว่า ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระ ของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาในชุมชนและ สังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และมาตรา 28 บัญญัติว่า หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตร การศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสม แก่วัยและศักยภาพ ส่วนสาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพมุ่งพัฒนาคนให้มีความ สมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ในมาตรา 15 วรรคสาม ยังได้บัญญัติให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ ระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกัน หรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพหรือจากประสบการณ์ การทำงาน อีกประการหนึ่งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษามาตรา 9 (6) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และงานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจ หลักของสถานศึกษาตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 จึงบัญญัติให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจในการบริหาร จัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมี ส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งใน การบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและ มีประสิทธิภาพ การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการสถานศึกษาดังกล่าว ประกอบด้วยการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 11-20) สอดคล้องกับ รุจิรี ภู่อาระ (2545 : 56) ที่กล่าวว่า การ บริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร การศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานอื่นๆ นั้น แม้จะมีความ สำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จึงมีความสนใจศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทีย วิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับ การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไป ประกอบการพิจารณา แก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ใน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาลัทธิฐานสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้าน พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามการ บริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชากร ได้แก่ วุฒิการศึกษาและ ประสบการณ์การสอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ใน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 9) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert)
3. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยมปฏิบัติการของตัวแปรในการวิจัย
4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00
6. นำเสนอแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try – Out) กับครูจำนวน 30 คน ของโรงเรียนหนองแค “สริกขีพิทยา” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ซึ่งไม่ใช่ประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากประชากรในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปพบประชากรด้วยตนเอง จำนวน 101 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามแล้วตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 101 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การสอน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และการหาร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยหาค่าเฉลี่ยของประชากร (Mean : μ) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ การวิเคราะห์ผลการประเมินโดยใช้วิธีการแปลผลเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 11) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวม และรายด้าน

(N = 101)

การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.17	0.61	มาก	3
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.99	0.62	มาก	4
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน	4.18	0.66	มาก	2
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.90	0.72	มาก	6
5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.18	0.63	มาก	1
6. ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.94	0.67	มาก	5
รวม	4.06	0.65	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับ

2. การเปรียบเทียบระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอน ปรากฏดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(N = 101)

ด้านที่	วุฒิการศึกษา						
	ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป			
	(N=66)			(N=35)			
	แปล		ผล	แปลผล		ผลการเปรียบเทียบ	
	μ	σ		μ	σ		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร							
สถานศึกษา	4.16	0.40	มาก	4.18	0.40	มาก	ไม่แตกต่างกัน
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่							
เรียนรู้อยู่	3.98	0.49	มาก	4.00	0.48	มาก	ไม่แตกต่างกัน
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน							
การเทียบโอนผลการเรียน	4.20	0.49	มาก	4.15	0.47	มาก	ไม่แตกต่างกัน
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้							
มีแหล่งเรียนรู้	3.92	0.37	มาก	3.88	0.41	มาก	ไม่แตกต่างกัน
5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา							
คุณภาพภายในสถานศึกษา	4.20	0.42	มาก	4.12	0.45	มาก	ไม่แตกต่างกัน
6. ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา							
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.95	0.51	มาก	3.90	0.48	มาก	แตกต่างกัน
รวม							ไม่แตกต่าง
	4.07	0.45	มาก	4.04	0.45	มาก	กัน

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์การสอน

(N = 101)

ด้านที่	ประสบการณ์การสอน									ผลการเปรียบเทียบ
	น้อยกว่า 5 ปี			ตั้งแต่ 5-10 ปี			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป			
	(N=51)			(N=36)			(N=14)			
	แปล			แปล			แปล			
	μ	σ	ผล	μ	σ	ผล	μ	σ	ผล	
1. ด้านการพัฒนา										
หลักสูตรฯ	4.22	0.38	มาก	4.17	0.34	มาก	3.99	0.54	มาก	ไม่แตกต่างกัน
2. ด้านการพัฒนา										
กระบวนการฯ	4.08	0.46	มาก	3.93	0.49	มาก	3.79	0.50	มาก	ไม่แตกต่างกัน
3. ด้านการวัดผล										
ประเมินผลฯ	4.26	0.46	มาก	4.17	0.53	มาก	3.90	0.35	มาก	ไม่แตกต่างกัน
4. ด้านการพัฒนา										
และส่งเสริมให้มี										
แหล่งเรียนรู้	3.91	0.36	มาก	3.83	0.43	มาก	4.04	0.33	มาก	ไม่แตกต่างกัน
5. ด้านการพัฒนา										
ระบบประกันฯ	4.23	0.41	มาก	4.15	0.44	มาก	4.02	0.47	มาก	ไม่แตกต่างกัน
6. ด้านการพัฒนา										
สื่อและใช้สื่อฯ	4.05	0.53	มาก	3.83	0.44	มาก	3.79	0.47	มาก	ไม่แตกต่างกัน
รวม	4.13	0.43	มาก	4.01	0.45	มาก	3.92	0.44	มาก	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูในโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 มีการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีชา

สุภาพ (2549) ได้ศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยสิทธิ์ ตนเจริญสุข (2550) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวิถิพุทธ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 9 ด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

2. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญ ที่นำมาอภิปรายผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนประเทียวิทยาทาน มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และมีการวิเคราะห์วางแผนเพื่อจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรรพรรณ อีระพงษ์ (2549) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า สถานศึกษาดำเนินการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล

ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนประเทียวิทยาทาน มีการกระตุ้นให้ครูและบุคลากรจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกชั้น ทุกรายวิชา และติดตามการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และมีการส่งเสริมให้มีการประเมินวิธีการที่จะสอน ช่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยสิทธิ์ ตนเจริญสุข (2550) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวิถิพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 9 ด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน

2.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนประเทียวิทยาทานมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย การวัดผลและประเมินผล และมีการวางแผนวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรีชา สุภาพ (2549) ได้ศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนประเทียวิทยาทานส่งเสริมครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา มีการสำรวจและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา และมีการประชุมวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของผลงานวิจัยของ ชรินทร์ เวชโอสถ (2552 : 85 – 89) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก

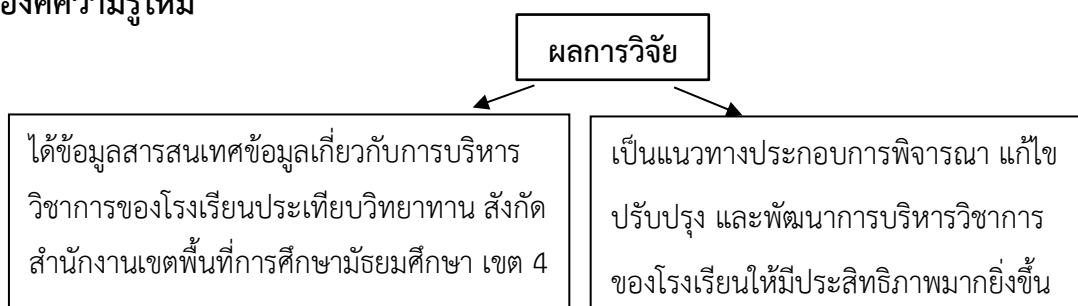
2.5 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนประเทียวิทยาทานมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา และมีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนางานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยสิทธิ์ ตนเจริญสุข (2550) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวิสุทธิพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 9 ด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

2.6 ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการวางแผนดำเนินการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และมีการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย ชูเลิศ (2553) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับของสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุชาดา ศิริสุวรรณ (2553 : 68 – 72) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางเสาธง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางเสาธง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

4. ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย ชูเลิศ (2553) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับของสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับของการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานของครู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. ระดับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ใช้ได้อย่างเหมาะสม

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการติดตามการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนการสอน และควรมีการกำหนดแนวทางการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการจัดทำและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียน และควรมีการเปิดโอกาสให้ครูและผู้เกี่ยวข้องเสนอแนะในการจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน

4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ให้ครู ผู้ปกครอง และชุมชนทราบ และควรมีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้

5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น และหน่วยงานอื่นเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และควรมีการร่วมมือกับครูและบุคลากรของโรงเรียนพัฒนางานตามแผนติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

6. ด้านการพัฒนาสื่อและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการจัดหา การผลิตสื่อและนวัตกรรมใหม่ๆ นำมาใช้ในการเรียนการสอน และควรมีการประสานความร่วมมือในการผลิต การจัดหาและพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนประเทียวิทยาทาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หรือผู้นำชุมชนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ชรินทร์ เวชโอสถ. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.

ชัยสิทธิ์ ตนเจริญสุข. (2550). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนวิสุทธิพุทธ. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า. เรียกใช้เมื่อ 12 พฤศจิกายน 2559 จาก www.watpon.com.

ปรีชา สุภาพ. (2549). การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

รุจิร ภูสาระ. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บุคพอยท์.

สมชาย ชูเลิศ. (2553). ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สุชาติ ศิริสุวรรณ. (2553). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. ใน การค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

อรรณณ ธีระพงษ์. (2549). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.